

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2008.gada 16.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Slica,
tiesneši E.Puriņš un M.Vīgants,

piedaloties pieteicēja *M.G.* pārstāvim *E.Dž.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes pārstāvēm Marijai Černovai un Valentīnai Šerafudīnovai, trešajai personai *J.J.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *M.G.*, */dzēsts personas kods/*, pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2005.gada 5.septembra lēmuma Nr.2914 atcelšanu, sakarā ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 13.jūnijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektors sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.KP 062687 par to, ka 2005.gada 13.jūnijā plkst.15:23 pa Daugavgrīvas ielu virzienā no Baltās uz Matora ielu *M.G.* (turpmāk arī pieteicējs) vadīja transportlīdzekli Toyota Corolla, valsts reģistrācijas */dzēsta numura zīme/*, un, veicot kreiso pagrieziena manevru uz Riekstu ielu, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu ar motociklu Suzuki GS500E, valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsta numura zīme/*, kuru vadīja *J.J.* (turpmāk arī trešā persona) tajā pašā virzienā un bija uzsācis apdzīšanu.

Protokolā par administratīvo pārkāpumu konstatēts, ka tādējādi *M.G.* izdarījis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 76.punkta pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.⁶ panta otrajā daļā.

Izskatījis lietu, Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks ar 2005.gada 15.jūnija lēmumu Nr.050/KP062687 *M.G.* sodīja ar

naudas sodu Ls 10 apmērā par LAPK 149.⁶ panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Izskatījis *M.G.* apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētāja) priekšnieks ar 2005.gada 5.septembra lēmumu Nr.2914 (turpmāk – Lēmums) apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu.

[2] 2005.gada 7.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *M.G.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs nav pārkāpis CSN 76.punktu. Viņš pārliecinājās, ka netraucē nevienam ar kreisā pagrieziena manevru, ieslēdza pagrieziena gaismu un, samazinot ātrumu, veica manevru. Tajā brīdī aizmugurē braucošais vadītājs ar Suzuki uzsāka apdzīšanu, kura šajā vietā bija aizliegta, nepievēršot uzmanību pieteicēja uzsāktajam manevram. To apliecina arī pieteicēja 2005.gada 15.jūlija sūdzībai pievienotais fotoattēls, kur fiksēta negadījuma vieta.

[2.2] Apskates protokolā nepareizi norādīts attālums 3,8 m no krustojuma, kur noticis negadījums. Pieteicēja iesniegtā fotogrāfija apliecina, ka negadījums nenotika 3,8 m no krustojuma un Lēmumā nav norādīts, kāpēc noraidīts pieteicēja iesniegtais fotoattēls.

[2.3] *J.J.* pārkāpa ne tikai CSN 314.1 un 317.punktu, bet arī 121.2.punktu, kā rezultātā izraisīja negadījumu.

[2.4] Atbildētāja nav pienācīgi izskatījusi lietu, kā rezultātā par vainīgu tika atzīta persona, kura neizraisīja negadījumu. Nav ievērota nevainīguma prezumpcija.

[3] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un paskaidro, ka Lēmums pieņemts, pamatojoties uz apskates protokolu PK Nr.310327, pieteicēja paskaidrojumu un iesniegumu, trešās personas paskaidrojumu un digitāliem fotoattēliem no negadījuma vietas.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.janvāra spriedumu pieteicēja pieteikums atzīts par pamatotu un Lēmums atcelts ar tā pieņemšanas dienu.

Spriedumā norādīts tālāk minētais.

[4.1] Lietā konstatēts, ka pieteicējs 2005.gada 13.jūnijā Rīgā ap plkst.15:23 vadīja Toyota pa Daugavgrīvas ielu virzienā no Baltās uz Motora ielu. Veicot kreisā pagrieziena manevru uz Riekstu ielu, notika pieteicēja vadītās Toyota sadursme ar *J.J.* vadīto Suzuki, kurš brauca aiz pieteicēja.

[4.2] LAPK 149.⁶panta otrā daļa, par kuras pārkāpšanu pieteicējs sodīts, cita starpā paredz administratīvo atbildību par ceļa nedošanu transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka.

CSN 76.punkts noteic, ka pirms nogriešanās pa kreisi vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā brīdinājuma signāls jārāda tikai pēc tam, kad transportlīdzekļa vadītājs pārliecinājies, ka viņš netraucēs nevienu aiz viņa

braucošu transportlīdzekļa vadītāju, kas uzsācis apdzīšanu. CSN 77.punkts noteic, ka signāla lietošana nedod transportlīdzekļa vadītājam priekšroku un neatbrīvo viņu no pienākuma ievērot piesardzību.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs, veicot kreiso nogriešanās manevru, nedeva ceļu tiem transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka.

[4.3] Kaut arī pieteicējam sākotnēji izsniegtajā apskates protokolā (*lietas 54.lapa*) nebija norādīti ceļa horizontālie apzīmējumi, lietā nav strīda par to, ka uz Daugavgrīvas ielas pirms krustojuma ar Riekstu ielu bija 920.ceļa apzīmējums (nepārtraukta līnija). Šā ceļa apzīmējuma esamību apstiprina arī Rīgas domes Satiksmes departamenta sniegtā informācija (*lietas 31.lapa*).

[4.4] CSN 151.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, kas uz galvenā ceļa nogriežas pa kreisi vai apgriežas braukšanai pretējā virzienā, jādod ceļš transportlīdzekļu vadītājiem, kas uzsākuši apdzīšanu.

Gan no pieteicēja, gan *J.J.* paskaidrojumiem (*lietas 30.lapa*) izriet, ka pirms abu transportlīdzekļu sadursmes Suzuki pa kreiso pusi bija uzsācis Toyota apdzīšanas manevru. Savukārt no apskates protokola (*lietas 25.-29.lapa*) izriet, ka Toyota un Suzuki sadursme notika ceļa posmā, kurš apzīmēts ar 920.ceļa apzīmējumu. 920.ceļa apzīmējums saskaņā ar CSN 314.1 punktu sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās un brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt.

Tātad secināms, ka *J.J.* vadītais Suzuki pirms sadursmes bija pārbraucis pāri 920.ceļa apzīmējumam, tādējādi pārkāpjot CSN 314.1 punktu.

[4.5] CSN 6.punkts noteic, ka katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Tātad, veicot nogriešanās manevru pa kreisi uz Riekstu ielu, pieteicējs varēja paļauties, ka *J.J.* ievēros CSN prasības. Pieteicēju nevar vainot par to, ka viņš neparedzēja, ka *J.J.* neievēros 920.ceļa apzīmējumu un apdzīs pieteicēja vadīto automašīnu. Secināms, ka pieteicējam nebija pienākums dot ceļu Suzuki vadītājam *J.J.*

[4.6] Nav pamatots atbildētājas arguments, ka pieteicējs bija sodāms tāpēc, ka viņš nepārlicinājās, ka krustojumam netuvojas operatīvie transportlīdzekļi. Tiesas ieskatā par LAPK 149.⁶panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu personu var sodīt tikai tad, ja konstatēts, ka šī persona nav devusi ceļu kādam konkrētam transportlīdzeklim, kuram šajā situācijā bijusi priekšroka. Personu nevar sodīt par kādu darbību neveikšanu, ja tai konkrētajā situācijā nemaz nebija pienākums šādu darbību veikt jeb citiem vārdiem sakot pārkāpuma iespējamība vai varbūtība nav pamats personas sodīšanai. Pieteicējs nevar tikt sodīts par ceļa nedošanu operatīvajam transportlīdzeklim, ja lietā nav konstatēts, ka operatīvais transportlīdzeklis konkrētajā vietā un laikā vispār būtu atradies.

Savukārt tam apstāklim, vai pieteicējs bija vai nebija pārkāpis 920.ceļa apzīmējuma prasības, izskatāmajā lietā nav nozīmes, jo pieteicējs nav sodīts par šāda pārkāpuma izdarīšanu.

Līdz ar to secināms, ka pieteicējs nav izdarījis administratīvo pārkāpumu un tāpēc nav nepieciešams vērtēt pārējos pieteicēja norādītos argumentus. Tiesa secina, ka Lēmums ir prettiesisks un tāpēc atceļams.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 12.februārī saņemta atbildētājas apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.janvāra spriedumu.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] CSN 151.punkta prasības neatbrīvo kustības izmaiņas manevru pa kreisi izdarošos transportlīdzekļu vadītājus no piesardzības, ja kādu apstākļu dēļ transportlīdzekļu apdzīšana uz ceļa nav atļauta. CSN 70.punkts nosaka, ka pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā – transportlīdzekļa vadītājam jāpārlicinās par ceļu satiksmes drošību, neatkarīgi no citiem apstākļiem uz ceļa. CSN 6.punkta prasības neatbrīvo transportlīdzekļu vadītājus no CSN 70. un 151.punktu prasību izpildes.

Tātad pieteicējam izpildot CSN 70. un 151.punktu prasības ceļu satiksmes negadījums nenotiktu.

[5.2] Situācijas, kur viens transportlīdzekļa vadītājs izdara kustības izmaiņas manevru pa kreisi, kad otrs transportlīdzekļa vadītājs veic apdzīšanas manevru, ir pieskaitāmas pie tā saucamajām „standarta” ceļa satiksmes negadījumu situācijām, kur krimināllietās un apdrošināšanas izmaksu lietās ir izveidojies viens konkrēts ceļa satiksmes negadījumu situāciju izvērtēšanas kritērijs, kur pārkāpējs ir tā transportlīdzekļa vadītājs, kurš izdara kustības izmaiņas manevru pa kreisi un nedod ceļu apdzīšanu veicošajam transportlīdzekļa vadītājam. Konkrētajā situācijā līdzvainīgs notikušajā ir arī apdzīšanas manevru izdarošā transportlīdzekļa vadītājs, ja šāda darbības izpilde konkrētajā ceļa posmā bija aizliegta.

[5.3] Nav pieļaujama situācija, ka Administratīvā rajona tiesa šādas tipveida administratīvo pārkāpumu lietas izskata citādi.

Latvijas Republikas Apdrošinātāju birojs ir izdevis metodiskus norādījumus „Ceļu satiksmes negadījumos iesaistīto personu atbildības pakāpes noteikšana”, kur precīzi noteikta „standarta” situāciju, kas saistīta ar ceļa satiksmes negadījumiem, izvērtēšana un kur pat ir dota katra ar notikumu saistītā transportlīdzekļa vadītāja atbildības pakāpe procentos, ko savā praksē var izmantot arī tiesas.

[6] Atbildētājas pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Pieteicēja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja pieteikumu.

Trešā persona norādīja, ka apelācijas sūdzība ir pamatota.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka atbildētāja apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet pieteikums ir apmierināms.

[8] Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmā daļa paredz, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Panta otrā daļa paredz, ka apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kuri izskatīti pirmās instances tiesā.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka Lēmuma rezolutīvā daļa satur vairākus punktus, no kuriem 1.punkts atstāj negrozītu sākotnējo lēmumu, bet pārējie attiecas uz lietvedības uzsākšanu pret *J.J.* Lai gan pieteicējs pieteikumā ir izteicis lūgumu atcelt Lēmumu, nenorādot punktu, kā arī pirmās instances tiesa ir ierosinājusi lietu un taisījusi spriedumu par Lēmuma atcelšanu kopumā, no pieteikuma motīviem, kā arī pirmās instances tiesas sprieduma motīviem secināms, ka ir pārsūdzēts ir tikai Lēmums 1.punkts un par to ir arī taisīts spriedums. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa vērtē Lēmuma tiesisku daļā, kas attiecas uz pieteicēju.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2005.gada 13.jūnijā Rīgā ap plkst.15:23 vadīja Toyota pa Daugavgrīvas ielu virzienā no Baltās uz Motora ielu. Veicot kreisā pagrieziena manevru uz Riekstu ielu, notika pieteicēja vadītās Toyota sadursme ar *J.J.* vadīto Suzuki.

2005.gada 13.jūnijā sastādīts protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.KP 062687 par to, ka 2005.gada 13.jūnijā plkst.15:23 pa Daugavgrīvas ielu virzienā no Baltās uz Motora ielu *M.G.* vadīja transportlīdzekli Toyota Corolla, valsts reģistrācijas Nr./dzēsta numura zīme/, un, veicot kreiso pagrieziena manevru uz Riekstu ielu, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu ar motociklu Suzuki GS500E, valsts reģistrācijas Nr./dzēsta numura zīme/, kuru vadīja *J.J.* tajā pašā virzienā un bija uzsācis apdzīšanu. Protokolā konstatēts, ka tādējādi *M.G.* CSN 76.punkta pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas LAPK 149.⁶ panta otrajā daļā. Ar sākotnējo lēmumu *M.G.* sodīja ar naudas sodu Ls 10 apmērā par LAPK 149.⁶ panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. Šajā lēmumā norādīts, ka pieteicējs ir pārkāpis CSN 76.punktu.

LAPK 149.⁶panta otrā daļa, par kuras pārkāpšanu pieteicējs sodīts, cita starpā paredz administratīvo atbildību par ceļa nedošanu transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka.

[10] Lēmumā norādīts, ka pieteicējs nav ievērojis CSN 4., 10., 76., 77., 122., 151. un 317.punkta prasības. Tādējādi secināms, ka Lēmumā salīdzinājumā ar protokolu par administratīvo pārkāpumu un sākotnējo lēmumu ir konstatēti vēl vairāku citu CSN punktu pārkāpumi no pieteicēja puses.

Savukārt trešā persona *J.J.* nav ievērojis CSN 4., 10., 314.1. un 317.punkta prasības.

CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 10.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārikojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

CSN 76.punkts noteic, ka pirms nogriešanās pa kreisi vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā brīdinājuma signāls jāredz tikai pēc tam, kad transportlīdzekļa vadītājs pārliecinājies, ka viņš netraucēs nevienu aiz viņa braucošu transportlīdzekļa vadītāju, kas uzsācis apdzīšanu. Savukārt 77.punkts paredz, ka signāla lietošana nedod transportlīdzekļa vadītājam priekšroku un neatbrīvo viņu no pienākuma ievērot piesardzību.

CSN 122.punkts noteic, ka apzīstamā transportlīdzekļa vadītājam aizliegts traucēt apdzīšanu (palielināt braukšanas ātrumu u.tml.).

Saskaņā ar CSN 151.punktu transportlīdzekļa vadītājam, kas uz galvenā ceļa nogriežas pa kreisi vai apgriežas braukšanai pretējā virzienā, jādod ceļš transportlīdzekļiem, kas uzsākuši apdzīšanu.

Atbilstoši CSN 314.1.punktam 920.ceļa apzīmējums – nepārtraukta līnija – sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt, transportlīdzekļu stāvvietu un stāvlaukumu robežas, brauktuves malu ceļu posmos, kuros aizliegts apstāties un stāvēt, kā arī atdala joslu, kas paredzēta noteiktu transportlīdzekļu braukšanai. Plata līnija apzīmē mehānisko transportlīdzekļu brauktuves malu vietās, kur uz ceļa vienā līmenī ar tā segumu ierīkots velosipēdu ceļš;

CSN 317.punkts paredz, ka 920. un 921.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsot aizliegts, izņemot 920.ceļa apzīmējuma līniju gadījumos, kad tā lietota, lai apzīmētu stāvvietas robežas, vai sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, lai atgrieztos savā braukšanas virziena pusē.

[11] *J.J.* ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2005.gada 3.oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/KP065358 (*lietas 22.lapa*) sodīts par LAPK 149.⁴panta divpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu (par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu), piemērots sods – brīdinājums. Minēto lēmumu *J.J.* nav apstrīdējis.

[12] Administratīvās apgabaltiesas ieskatā lietā viennozīmīgi nav iespējams konstatēt faktu, vai pieteicējs pirms nogriešanās pa kreisi parādīja brīdinājuma signālu, jo aculiecinieku notikumam nav, bet pieteicējs un trešā persona ir snieguši pretrunīgus paskaidrojumus. Taču šim apstāklim

izskatāmajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes, jo saskaņā ar CSN 77.punktu brīdinājuma signāla lietošana nedod transportlīdzekļa vadītājam priekšroku un neatbrīvo viņu no pienākuma ievērot piesardzību.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā pareizs ir apelācijas sūdzības arguments, ka CSN 151.punkta prasības neatbrīvo kustības izmaiņas manevru pa kreisi izdarošos transportlīdzekļu vadītājus no piesardzības, ja kādu apstākļu dēļ transportlīdzekļu apdzīšana uz ceļa nav atļauta. Tāpēc lietā svarīgs ir jautājums, vai Suzuki vadītājs bija uzsācis apdzīšanu pirms pieteicējs uzsāka pagriezienu pa kreisi, no kā izrietētu pieteicēja pienākums dod ceļu apdzīšanu uzsākušajam transportlīdzeklim (sk. CSN 151.punktu).

No sākotnējiem pieteicēja un trešās persona paskaidrojumiem nav viennozīmīgi konstatējams, kurš no manevriem – apdzīšanas vai pagrieziens pa kreisi – tika uzsākts pirmais. Tiesas *J.J.* paskaidroja, ka pirms pieteicēja Toyotas ir apdzinis vēl vienu automašīnu. *J.J.* redzējis, ka kustība uz ielas bija lēna, jo automašīnas gaidīja savu rindu uz krustojumu, lai nogrieztos, kā arī *J.J.* redzēja, ka pa kreisi nogriežas pirms Toyota braucošā automašīna.

Ņemot vērā, ka automašīnai Toyota pēc sadursmes konstatēti bojājumi aizmugurējā kreisajā spārnā un aizmugurējā atdurstienī, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka Suzuki pirms apdzīšanas manevra uzsākšanas neatradās tieši aiz pieteicēja automašīnas Toyota, jo tādā gadījumā pieteicējs būtu varējis redzēt motociklu aizmugurējā skata spogulī. Savukārt gadījumā, ja Suzuki, kas pirms tam būtu braucis tieši aiz Toyota, pirmais uzsāktu apdzīšanu, kam sekotu Toyota pagrieziens pa kreisi, automašīnas bojājumiem vajadzētu būt citā vietā, proti, tie nevarētu būt tikai aizmugurējā kreisajā daļā.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka pats *J.J.* paskaidroja, ka apdzīšanu ir plānojis veikt vairākām automašīnā un pirms apdzīšanas manevra uzsākšanas nav atradies tieši aiz pieteicēja automašīnas, kā arī Toyota bojājumu raksturs liecina par to, ka lielāka ticamība ir varbūtībai, ka pieteicējs, uzsākot pagriezienu pa kreisi, nevarēja redzēt un paredzēt, ka motocikls, kas neatradās tieši aiz viņa automašīnas, uzsāks apdzīšanas manevru. Apstākļos, kad ir uzsākts manevrs – pagrieziens pa kreisi – un šajā laikā cits transporta līdzekļa vadītājs, pārkāpjot CSN, uzsāk apdzīšanu, transportlīdzekļa vadītājam, kas jau uzsācis pagriezienu pa kreisi, ir gandrīz neiespējams dod ceļu apdzīšanu uzsākušajam transportlīdzeklim. Līdz ar to šādos gadījumos nav pamata atzīt, ka vainīgs ir tas, kas izdara kreiso pagriezienu.

[13] Lēmumā pieteicējs papildu tiek vainots arī nepārtrauktās līnijas pārkāpšanā (317.punkts), taču pieteicējs nav sodīts par minēto pārkāpumu, jo ar Lēmumu ir atstāts spēkā sākotnējais lēmums, papildus nekonstatējot citu administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Lēmumā norādīts, ka pieteicējs, veicot kreisā pagriezienu manevru, iebrauca Daugavgrīvas ielas brauktuves pretējā joslā, par ko liecina motocikla stāvoklis uz brauktuves, kas atrodas 3,8 m no Riekstu ielas tuvākās malas. Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka abi transportlīdzekļu vadītāji ir parakstījuši shēmu (sk. *lietas 28. un 54.lapa*) un tātad nav iebilduši pret tajā fiksētajiem attālumiem. Taču, ņemot vērā tiesas sēdē konstatēto, ka

pieteicējam ir izsniegts minētās shēmas noraksts, kurā nav iezīmēta ielas sadalošā josla (*lietas 54.lapa*), bet atbildētāja iesniegtajā eksemplārā ielas sadalošās josla ir iezīmētam (*lietas 28.lapa*), Administratīvās apgabaltiesas ieskatā ir pamats secināts, ka shēmas labojums ir ticis veikts pēc 2005.gada 27.jūnija, proti, pēc shēmas noraksts izsniegšanas pieteicējam. Līdz ar to ir apšaubāma shēmā norādīti ceļa apzīmējumu precīza atbilstība situācijai dabā.

Administratīvā apgabaltiesa nevērtē kā pierādījumus lietā pieteikumam pievienoto fotogrāfiju (*lietas 10.lapa*), jo nav zināms tās uzņemšanas laiks un tā nav sasaistāma ar izskatāmo notikumu.

Tai pat laikā Administratīvā apgabaltiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka uz Daugavgrīvas ielas pirms krustojuma ar Riekstu ielu bija 920. ceļa apzīmējums (nepārtraukta līnija). Šā ceļa apzīmējuma esamību apstiprina arī Rīgas domes Satiksmes departamenta sniegtā informācija (*lietas 31.lapa*).

Līdz ar to nepamatots ir trešās personas paskaidrojumos policijai un tiesas sēdē norādītais, ka vietā, kur trešā persona veica apdzīšanu bija pārtraukta līnija. Minētais liecina par to, ka trešā persona nav pienācīgi pārliecinājusies par to, vai ir tiesības veikt apdzīšanu konkrētajā ceļa posmā, un tādējādi, pārkāpjot CSN 314.1. un 317.punkta prasības, ir radījusi satiksmes drošībai bīstamu situāciju un izraisījusi sadursmi.

[14] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā izteikto argumentu, ka krimināllietās un apdrošināšanas izmaksu lietās ir izveidojies viens konkrēts ceļa satiksmes negadījumu situāciju izvērtēšanas kritērijs, kur pārkāpējs ir tā transportlīdzekļa vadītājs, kurš izdara kustības izmaiņas manevru pa kreisi un nedod ceļu apdzīšanu veicošajam transportlīdzekļa vadītājam, Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka, pirmkārt, atbildētāja nav norādījusi uz konkrētiem judikatūras piemēriem, otrkārt, katrs notikums ir izvērtējams atsevišķi, vērtējot katras personas vainu izdarītajā pārkāpumā, nevis, pieņemot par „standartu”, ka vienmēr ir vainīgs tas, kas veic pagriezienu pa kreisi.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā ir norādījusi uz Latvijas Republikas Apdrošinātāju biroja (iespējams domāta biedrība „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojs”) izdotajiem metodiskajiem norādījumiem „Ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpes noteikšana”. Minētais dokuments nav ārējais normatīvais akts, bet gan iekšējais, līdz ar to tas nav piemērojams, lai izšķirtu izskatāmo strīdu.

[15] LAPK 239.panta 1.punkts paredz, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz iepriekš secināto, atzīst, ka nav konstatējama pieteicēja vaina 149.⁶panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to Lēmuma 1.punkts ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības izbeidzama.

[16] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, vienīgi tiesa nav precīzi noteikusi un formulējusi prasījuma priekšmeta apjomu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

M.G. pieteikumu apmierināt.

Atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2005.gada 5.septembra lēmuma Nr.2914 1.punktu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu par *M.G.*, /*dzēsts personas kods*/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁶ panta otrās daļas.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(<i>paraksts</i>)	L.Slica
Tiesneši	(<i>paraksts</i>)	E.Puriņš
	(<i>paraksts</i>)	M.Vīgants

NORAKSTS PAREIZS

Rīgā, 16.06.2008.

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese

L.Slica